

תפארת שמואל

הבית ישראל אמר שמה שפועלים צדיקים בזמניהם קדושים ונשגבים, יכולים לפעול בפשוטער מנהה, שאלי' הנביא לא נעה אלא במנהה (ברכות ו) והיה מחשייב מאוד את עבדות היהודים הפחותים.

פעם נסע הבית ישראל למירון, ואמר שם רק קופיטל נ"א, ומיד חזרו לירושלים, וכל מי שנסע עמו בנסיעה זו הייתה לו ישועה.

אלה"מ 1234567

מן ה"לב שמחה"

אלה"מ 1234567

בשהיותי דר בעיר עד רדר אמר לי פעם הלב שמחה ז"ע ראה שמואלייכל באן (רחוב מוואב) הלכו האבות הקדושים "דא האבען זיך געדרייט די אבות הקדושים". והוא מרומו בפסוק וישב יצחק בגרר (בראשית כ"ז) כתוב התרגומ ירושלמי שהוא "עד"³.

הלב שמחה הי' ידען מופלאג, הי' לו כל יום שיעור בבבלי, ירושלמי, מדרש, HID"א, מנחת חינוך ועוד הרבה ספרים תמיידין כסדרן, והי' יודע כל הספרים בע"פ, ועכ"ז הי' מסתיר מעיני הציבור את ידיעתו, ועובדת הקודש היו בהצענו לבת, והיה תמיד חושב מהקב"ה [והי ייחד בדור בענין יהודים], וגם צוה להחדיר את עניין זה של ב"כל דרכיך דעתך" (משל ג, ו).

פעם אמר "משה מן התורה מנין" והffi' שם רצונך להיות כמזה, אויז מן התורה פי' תלמד תורה. ביום אחד דהילולא של**הבית ישראל** הלכנו להר הזית' באדר א', ובادر ב' שאלתי אותו אם לילך גם באדר ב' לציון של**הבית ישראל**, ואמר לי "תחיית המתים מן התורה" (סנהדרין צ"ב) שמחיים מותים ע"י לימוד התורה.

מן בעל ה"פני מנוח"

הי' פעם יהודי א' שהי' לו קשיים בשלום בית, ואמר אותו חסיד להרבי שרצונו לנסוע להר ההר שם נתמן אהרן הכהן שהוא אוהב שלום ורודף שלום (אבות א, יב), ועשה שלום בין אדם לחברו ובין איש לאשתו, וע"כ רצונו לנסוע לשם להתפלל על שלום בית, ענה לו הרבי, לדעתתי טוב יותר אם תנסוע למלוון גלי צאנז [בנחתני] עם זוגתר לשב"ק, והוא יותר מסוגל לשalom בבית.

³ זיל"ע בתרגום ירושלמי בחומר שلنנו איתא "בגדיך"